

opkrævninger, Noget, jeg ganske kan tiltræde. Det burde forresten indføres i Lovforslaget som Vndring til Postlovens § 13. Hvorfor man ikke ligesaa godt kan indføre Frantvang for Pengebreve, skjønner jeg ikke ret; thi det at trække Beløbet fra ved Forsendelsen, som den ærede Ordfører mente, at man kunde gjøre her, kan man ligesaa godt gjøre ved Pengebreve. Den øvrige Del af Forslaget gaar ud paa, at Konvolutter til Pengebreve og til anbefalede Breve, Adressekonvolutter til Pakkesager, Blanketter med Fraklipningskluponer til Postanvisninger og Postopkrævninger, hver med et paatrykt Frimærke og Blads til Paaklæbning af flere, skulle være til Salgs ved Posthusene paa visse nærmere angivne Bilkaar. S og for sig finder jeg Reglen heldig, men jeg finder det noget tvivlsomt, om det vil være rigtigt at gjøre den gjældende med Hensyn til Konvolutter til Pengebreve, anbefalede Breve og tilbids Postopkrævninger, det kommer an paa, hvad der vedtages paa næste Punkt. Det vil let skjønnes, at medens man for andre Forsendelser har samme Form, er det en Selvfølge, at Pengebreve og anbefalede Breve ville blive affendte i meget forskjellig Størrelse, og saa kan Postvæsenet ikke være saaledes assorteret, at det kan fyldeethvert Krab. Derfor forekommer det mig mindre praktisk at tage dem med her. Hovedreglen kan jeg i og for sig anbefale. Hvad angaar Vndringsforslaget under Nr. 13, har jeg allerede i Forbigaaende udtalt mig om, at det vilde være heldigt for Postvæsenet at have ens Regler overalt. Vndringsforslaget under Nr. 14 kan jeg ikke have Noget imod, forsaavidt da Vndringsforslaget under Nr. 23 ikke skulde blive vedtaget, hvad jeg vilde sætte megen Pris paa. Fremfor Vndringsforslaget Nr. 15 og et andet Forslag, som støtter sig til dette, vistnok Vndringsforslaget under Nr. 17 af det ærede Flertal, forekommer Mindretallets Forslag mig langt at burde foretrakkes. Vndringsforslaget under Nr. 16 gaar for det Første ud paa at sætte Portoen ned til, hvad jeg kalder 4 Dres Systemet, og det maa dele Skjæbne med andre Forslag i samme Retning; men det gaar ogsaa ud paa en Ting, som den ærede Ordfører ikke omtalte, nemlig at bortkaste den høieste Portotaxt for Postanvisninger. Hvorfor i al Verden man vil gjøre dette, forstaar jeg ikke. Jeg kunde til Nød forstaa det, hvis det var det mindste Beløb, man vilde gjøre Noget for, men hvorfor man ikke vil tage den Taxt, som man nu faar for Forsendelser imellem 90 og 200 Kr., forstaar jeg ikke, og det vil jeg i ethvert Tilfælde foreslaa gjenoptaget. Vndringsforslaget under Nr. 19 har akkurat

den samme Betydning, kun at det angaar Postopkrævninger. Man er her gaaet den samme Vej og har ligeledes bortkastet høieste Portotaxt, hvad jeg ikke finder nogen Anledning til. Vndringsforslagene under Nr. 20 og 21 finder jeg i og for sig høist uheldige. Jeg indrømmer, hvad jeg ogsaa har sagt det ærede Udvalg under Konferencen, at der i Vndringsforslaget under Nr. 20 helst maa staa „skal“. Skal man gaa dertil, er det bedst, at det bliver obligatorisk; men det forekommer mig i og for sig at være høist uheldigt at gaa over til en ny og ganske ukjendt Vej. Det kan man ikke. Man kan ikke have Postopkrævning paa den Maade, og dertil kommer, at man i visse Tilfælde vil komme til at have ikke mindre end tre Ting, nemlig et Adressebrev, en Forsendelse og en Opkrævningsblanket. Det er temmelig meget at slyse med, og jeg tror ikke det vil være heldigt paa den Maade at gribe teknisk ind i Postloven, og det tror jeg, at den ærede Ordfører og Udvalgets Flertal har gjort. Jeg fraraader altsaa i og for sig Bestemmelsen. Forslaget under Nr. 22 har jeg stillet, og det betyder, at den mindste Taxt for Forsendelse af Blade, navnlig Ugeblade, Blade, der sendes enkelte Gange, skal være 5 Dre. Det er for at imødegaa en Industri, der drives, idet Folk, der ville sende en Reklame omkring, kalde det for et Blad, og de faae saa Postvæsenet til for 1 Dre at bringe omkring Noget, som de ellers skulde give en høiere Taxt for. Som jeg ser, har Udvalget ogsaa tiltraadt Forslaget. Forslag under Nr. 23 har jeg allerede omtalt, Forslaget under Nr. 24 behøver jeg ikke at omtale men Forslaget under Nr. 25 maa jeg meget bestemt fraraade. Det er Noget, som man ikke har noget andet Sted, i alt Fald under indre Forhold. Og det gaar ikke an. Den ærede Ordfører har i Betænkningen udtalt en hel Del om dette Forslag, men det slaar aldeles ikke til. Den ærede Ordfører mener, at, naar man ikke har frigjort en Postforsendelse eller et Brevkort, kan Postvæsenet lade være med at aflevere det. Det vil blive en for Modtageren høist tilfredsstillende Indretning, naar Følgen af, at der er feile Frimærker paa en Forsendelse, er den, at Adressaten ikke kan faae Brevet, før Portoen er bleven betalt, og naar der kun er et Tyende hjemme, som ikke veed, om det skal modtage Forsendelsen eller ikke, bliver det saa meget desto uheldigere. Det vil ikke gaa an at udlevere Forsendelsen, førend den Vedkommende har betalt, thi saa læser han den, og siger: „Nei, tak, det skal jeg ikke have.“ Postalk set gaar det ikke an. Saa mente den ærede Ordfører, at det kunde ind-